

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 26 lutego 2016 r. r.

DOLiS/DEC-159/16/12456,12465

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku Pani M.W. na przetwarzanie jej danych osobowych przez Komendanta Miejskiego Policji w B.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani M.W. zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez funkcjonariusza Policji, st. post. M.P. pracującego w Komendzie Miejskiej Policji w B., zwanego dalej funkcjonariuszem Policji.

Skarżąca wskazała, iż w dniu [...] lipca 2015 r. w B. legitymujący ją funkcjonariusz Policji starszy posterunkowy M.P. głośno odczytał jej dane osobowe z dowodu osobistego w obecności osób postronnych tj. jej imię i nazwisko, imię ojca, numer PESEL oraz adres zameldowania. Mimo zwrócenia uwagi przez Skarżącą, funkcjonariusz Policji, nadal odczytywał w ten sposób jej dane osobowe. W uzupełnieniu do skargi, w piśmie z dnia [...] sierpnia 2015 r., Skarżąca wniosła o zastosowanie wobec funkcjonariusza cyt.: „sankcji administracyjnych, adekwatnych do popełnionych naruszeń (...)”. Nadto, pismem z dnia [...] listopada 2015 r. Skarżąca zwróciła się Generalnego Inspektora z wnioskiem o dopuszczenie dowodu w postaci nagrania z miejsca

zdarzenia, jednak dowód ten nie został załączony do ww. pisma, tym samym nie znajduje się w aktach postępowania.

W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] lipca 2015 r. w porze wieczorowo nocnej, patrol Komendy Miejskiej Policji B. podejmował interwencję publiczną, w trakcie której zaszła konieczność wylegitymowania Skarżącej.
2. Policjant Komendy Miejskiej Policji w B. st. post. M.P. realizując uprawnienia wynikające z art. 15 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 z późn. zm.) poprosił Skarżącą o okazanie dokumentu tożsamości.
3. Zgodnie z wyjaśnieniami Komendy Miejskiej Policji w B. cyt.: „Legitymowana wyjęła dokument, a następnie trzymając go w dłoni wykonywała ruchy które uniemożliwiały policjantowi odczytanie treści zapisanych w dowodzie osobistym. Policjant upewniając się czy właściwie odczytuje dane legitymowanej, wymówił na głos imię, dwuczłonowe nazwisko (..) [Skarżącej] oraz pozostałe dane identyfikacyjne, oczekując potwierdzenia czy odczytał dane w sposób prawidłowy. W czasie czynności legitymowania w bezpośrednim sąsiedztwie legitymującego znajdowała się tylko legitymowana, drugi Policjant i konkubent legitymowanej”. Ponadto zgodnie z wyjaśnieniami cyt.: „Do odczytania danych nie doszłoby, gdyby legitymowana przekazała Policjantowi swój dowód osobisty”.
4. Pismem z dnia [...] listopada 2015 r. Skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodu w postaci nagrania opisanej sytuacji, jednak dowód ten nie został przez Skarżącą dołączony do pisma.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, iż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 ze zm.), zwana dalej ustawą, w myśl jej art. 2 ust. 1 określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy ich administrator legitymuje się jedną z materialnych przesłanek dopuszczalności tego procesu, wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, czyli wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów

realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, jako organ administracji publicznej, przeprowadzając postępowanie w oparciu o przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1964 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016, poz. 23 t.j.), zwanej dalej Kpa, ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Dowodami w postępowaniu mogą być w szczególności dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny (art. 75 § 1 Kpa). W niniejszej sprawie analiza materiału dowodowego opartego wyłącznie na oświadczeniach nie wykazała w sposób jednoznaczny i bezsporny, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącą udostępnienia jej danych osobowych przez funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w B. w sposób wskazany w jej skardze. Komenda Miejska Policji w B. nie potwierdziła zarzutów Skarżącej, dotyczących naruszenia jej danych osobowych.

Należy zatem podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozstrzyganej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy Kpa stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego oraz do przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1960 r. o Policji (t. j. Dz. U. 2011 r. Nr 287 poz. 1687 ze zm.) w szczególności zaś art. 15 ust. 1 pkt. 1 należy podkreślić, iż „Policjanci wykonując czynności, o których mowa w art. 14, mają prawo legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości”. Tego typu działanie nie pozostaje zatem w sprzeczności z art. 23 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. W niniejszej sprawie brak jest natomiast dowodów potwierdzających stawiane przez Skarżącą zarzuty, świadczące o naruszeniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych w szczególności zaś art. 36 ust 1 ustawy.

Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, zobowiązują każdego administratora danych (podmiot decydujący o celach i środkach przetwarzania danych osobowych) do dbałości o bezpieczeństwo danych osobowych i określają ogólne zasady ich zabezpieczania. Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy, administrator danych jest obowiązany zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane m.in. przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabraniem przez osobę nieuprawnioną, zmianą, utratą czy zniszczeniem. Wybór odpowiednich środków gwarantujących przetwarzanym danym optymalny stopień zabezpieczenia pozostawia jednak do uznania konkretnemu

administratorowi danych osobowych, gdyż to on najlepiej wie, w jakim środowisku przetwarza dane osobowe i jakie mogą wystąpić w nim zagrożenia. Do środków organizacyjnych odpowiednich do zagrożeń można zaliczyć w szczególności odpowiednie szkolenia dla pracowników administratora danych z zakresu obowiązujących przepisów o ochronie danych osobowych.

Zgodnie zaś z art. 26 ustawy, administrator danych, powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Komendant Miejski Policji w B., jak każdy administrator danych, ma obowiązek przetwarzać dane osobowe w sposób szczególnie staranny, aby nie doszło do nieuprawnionego udostępnienia danych osobowych. Tym bardziej, że dla każdego, kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, ustawa przewiduje odpowiedzialność karną w postaci kary grzywny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat (art. 51 ust. 1) lub pozbawienia wolności do roku - jeżeli sprawca działa nieumyślnie (art. 51 ust. 2).

Ze względu na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).